

[Forsvarsministeren.]

Vaaben, saa vil han se, at det er en ret detailleret Kontrol, der her skal føres, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at denne Kontrol, som bliver henlagt til Generalkommandoen, der ogsaa havde med de frivillige Styrker at gøre den Gang, de var den første Hær efter Befrielsen her i Landet, vil blive ført. De Bestemmelser, der er indeholdt i Overenskomsten, og som jo er meget klare, vil blive overholdt effektivt og konsekvent fra Generalkommandoens Side.

Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen mente, at man burde vente med at lovfæste denne Ordning, indtil Forsvarskommissionen er færdig. Det er en Opfattelse, jeg slet ikke forstaaer, fordi det er en Sammenblanding af Begreber, der intet har med hinanden at gøre. Som det saa mange Gange er sagt fra min Side under disse Drøftelser, er Hjemmeværnsforeningerne private Foreninger, i Øjeblikket med Statsstøtte til bestemte Formaal. Det er Foreninger, der er opstaaet og hvis Arbejde udføres i Konsekvens af en Udvikling, vi har gennemløbet her i Landet, og i Konsekvens af de Bestemmelser eller den Mangel paa Bestemmelser, der er truffet eller ikke truffet fra den tidligere Regerings Side paa dette Omraade. At udskyde en Overenskomst til Forsvarskommissionen er færdig, vilde over for det foreliggende Spørgsmaal overhovedet ikke have noget som helst Formaal, for det, Forsvarskommissionen skal tale sig til Enighed om, eller drøfte i hvert Fald, det er, hvorvidt man skal have et Hjemmeværn som et Led af den danske Hær, men Hjemmeværnsforeningerne er jo, som jeg har sagt 117 Gange, tror jeg, i Løbet af det sidste halve Aar, noget ganske andet. Derfor maa der træffes denne Særordning, som der er stillet Forslag om, og som man nu altsaa ved det, der foregaar her, godkender ogsaa fra Folketingets Side.

Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen mente, at man gav Hjemmeværnsforeningerne en Særret, som det kunde blive vanskeligt at ændre. Ja, selvfølgelig giver man Hjemmeværnsforeningerne en Særret. Som jeg har sagt ogsaa i Forhandlingerne med Udvalget, er Overenskomsten mellem Hjemmeværnsforeningerne og Krigsministeriet en general Dispensation fra den almindelige Vaabenlov ganske simpelt, hverken mere eller mindre; det er den, og det maa den ifølge Sagens Natur være. Paa den anden Side er det en tidsbegrænset Overenskomst — som man kan læse af den, gælder den for et Aar —, og fra begge Sider kan den opsiges med 3 Maaneders Varsel til Finansaarets Udgang. Jeg ved godt, at mange eller dog

nogle ærede Medlemmer ser med en vis Skepsis paa Hjemmeværnsforeningerne. Jeg har det Haab, at disse Foreninger i den Tid, de eksisterer, gennem deres Gerning og Optræden vil vise sig den Tillid værdig, som denne Overenskomst er Udtryk for, ja, det nærer jeg ingen som helst Tvivl om vil ske.

Spørgsmaalet, det ærede Medlem Hr. Søren Olesen omtalte, den politisk neutralt Holdning, som Hjemmeværnsforeningerne skulde indtage, ja, det Spørgsmaal er jo løst paa den Maade, at man ikke har gjort Hjemmeværnsforeningerne til en eksklusiv mindre Kreds, men tværtimod har ladet alle, endda fra en ret ung Alder, have Adgang til at melde sig ind i dem, lige saa vel som det i hvert Fald efter det, jeg har læst i Aviserne, ser ud til, at man ogsaa paa andet Hold inden for Ungdomsbevægelsen har Øjet aabent for Betydningen af et Arbejde af den Karakter, som udføres af Hjemmeværnsforeningerne — lad mig nævne De danske Skytte- og Gymnastikforeninger, som jo efter de Meddelelser, der har været fremme, paatænker at tage et Arbejde op paa Linie med det, som Hjemmeværnsforeningerne allerede er ved at udføre i Praksis. Derfor ser jeg slet ikke, man skal nære den Ængstelse for Udviklingen, som adskillige ærede Medlemmer gør. Jeg tror, den vil antage en dansk Form, haaber, den vil antage en saadan Form, og at den vil kunne opfylde de Formaal, som den nu en Gang har sat sig.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sige, at Tanken om at lade Administrationen, om jeg maa bruge dette Udtryk, af alt det, der vedrører Hjemmeværnsforeningerne, forblive under Krigsministeriet, har jeg ikke det allerfjerneste imod, for saa vidt man inden for det nedsatte Udvalg havde kunnet opnaa Enighed derom. Det havde i mange Maader været det mest rationelle, men da der jo nu ikke er opnaaet Enighed derom, har jeg naturligvis maattet bøje mig paa det Punkt for de Bestemmelser, som nu er kommet ind i Lovforslaget. Man maa paa den anden Side ogsaa erindre, som jeg nu ogsaa har gentaget et Par Gange, at det er en et-aarig Overenskomst, og i det Øjeblik den skulde blive opsagt fra den ene eller den anden Side, maa man have saadanne Bestemmelser i den almindelige Vaabenlov, at man ikke kommer ud i det tomme Rum, selv om jeg er af den Opfattelse, at man, hvis noget saadant skulde indtræffe, i god Tid maa optage Forhandlinger mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne og nu ogsaa, efter denne Overenskomsts Konfirmation her i Tinget, med de politiske Myndigheder om, hvorledes